

byrdenes Troværdighed. De Herrer ville se, at det er en Regning med lutter ubestemte, og den kan jo ikke give noget absolut paalideligt Facit. Det er ret beklageligt, at Forholdet er saaledes i Kjøbenhavn; om der er noget at rette i saa Henseende, tør jeg ikke have nogen Mening om. — Men jeg skal i Sammenhæng med disse Betragtninger tillade mig at gøre en lille Henstilling til den højtærede Minister. Sagen har været for i Udvalget, og i Udvalget var der Stemning for, at jeg skulde henstille til Ministeren, at der blev trykt Skemaer, som i udfyldt Stand obligatorisk skulde følge med enhver Ansøgning. Paa dem kunde der saa staa en Besledning om, hvad det var, man ønskede at vide; der er absolut stor Usikkerhed paa dette Omraade. Der sendes en hel Del værdiløse Attester ind, nogle bruge Stempelpapir, andre ikke. Jeg skal anføre et Eksempel, hvor en Mand blot attesterer, at en har tjent hos ham for 18 Aar siden, og at han siden den Tid ikke har set noget til ham; en saadan Attest maa siges at være fuldstændig værdiløs. Paa et saadant Skema, som obligatorisk skulde følge med enhver Ansøgning, skulde tillige være Blads overladt vedkommende Kommunalbestyrelse til at angive Grundene til, at den nægter sin anbefaling, eller ogsaa angive Grundene, hvorfor den anbefaler. Det synes nemlig ogsaa for Kommunalbestyrelsernes Vedkommende paa det Omraade at være temmelig svøvende, hvad de mene at burde skrive og hvad ikke. Det er Grunden til, at man ikke har kunnet tillægge de 3 Sogneraads Vægring ved at anbefale vedkommende nogen afgørende Betydning, idet Sogneraadene kun i al Almindelighed have udtalt, at vedkommende maa siges at kunne komme til at trænge til offentlig Understøttelse; men det kan man jo egentlig sige om ethvert Medlem af Samfundet, naar han da ikke er saa heldig at være Fideikommissbesidder eller lignende, saa at det dog vist ikke kan siges at være en fuldt gyldig Grund til at nægte vedkommende danst Indfødsret, at han kan komme til at trænge til Hjælp. Af den Grund har Udvalget ikke kunnet tillægge de tre Nægtelser i Aar fra Sogneraadene nogen afgørende Betydning.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale den af hele Udvalget gjorte Indstilling, at Lovforslaget vedtages her. Dog ved 2den Behandling med den Endring, jeg har omtalt, nemlig at Nr. 89, nemlig Ernestine Wilhelmine Friederichs Dyrich udgaar, og at Lovforslagets Nummere rettes i Henhold hertil.

Judenrigsministeren (Hørring):

Idet jeg skal udtale min Anerkendelse af det ærede Udvalgs Tilslutning til Lovforslagets Vedtagelse uden anden Endring end den, som jeg i øvrigt selv har givet Anledning til, at et enkelt Nr. udgaar, skal jeg indskrænke mig til nogle saa Bemærkninger, fremkaldte ved den ærede Ordførers Udtalelser. — Jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører i, at de to Hovedhenspunkter, som ligge til Grund ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Ansøger skal optages i Lovforslaget, er Hensynet til, om han har vist sig i Stand til at kunne bevare en selvstændig Stilling i økonomisk Henseende, og dernæst, om han har ført et ulasteligt Levned. Men naar Spørgsmaalet er, hvorvidt han har opfyldt disse Betingelser, er der en vid Blads for Skøn. Naar man tumler med saa mange Ansøgere, som her er Tale om, altsaa omkring 300 Stykker, viser det sig, hvor Livet er høist forskelligt for de forskellige Individer, og hvorledes der ved den ene kan fremkomme en Mangel i en Henseende, som saa igen dækkes ved, at han i andre Henseender har et Plus, og saaledes gaar det stadigt. Jeg tror, at hvis man rent formelt stillede sig saaledes, at man sagde, at enhver modtagen Hjælp af det offentlige udelukter den paa gældende fra at komme i Betragtning til Opnaaelse af Indfødsret, vilde man indtage et meget rigoristisk Standpunkt, som næppe kunde forsvares, men ved Udøvelsen af dette Skøn skal jeg selvfølgelig ikke lade de Bemærkninger, som nu i Dag have fundet Udtryk i den ærede Ordførers Udtalelser, upaaagtede.

Den ærede Ordfører fremkom endelig med en Henstilling til mig om, at der skulde træffes Foranstaltninger til, at Ansøgerne for at opnaa Indfødsret skulde udfylde et trykt Skema, saaledes at Udfyldningen af Skemaet var obligatorisk. Det er en Tanke, som har været fremme før, og hvis jeg mindes ret, har den netop været fremme i Landstingsudvalgene. Jeg har ikke kunnet slutte mig dertil, fordi jeg tror, at man ved at gaa den Vej, i Virkeligheden vil modarbejde det Formaal, som man dog har, nemlig dels at saa fuldstændige Oplysninger og dels navnlig at saa sande Oplysninger. Saa snart man kommer til at forlange Oplysninger paa et trykt Skema, er det selvfølgelig, at saa maa man ogsaa søge at indskrænke Spørgsmaalene paa dette Skema til, hvad der er nødvendigt, og da ogsaa er berettiget til at fordre disse Oplysninger og ikke mere. Men Folgen deraf bliver ogsaa